

ئىسلامدىكى فىقھى مەزھەپلەر

ئومۇمىي مۇقەددىمە:

فىقھىي مەزھەپلىرى - ئىسلام شەرىئىتىنىڭ شاخچە مەسىلىلىرىدە ئىجتىھاد ئېلىپ بارغان ئېقىملاردىن ئىبارەت بولۇپ، ئۇلارنىڭ ھېچ قايسى بىرى شەرىئەتنىڭ ئاساسى توغرىسىدا ئەڭ ئاددى بىر نوقتىدىمۇ ئىختىلاپ قىلىشمايدۇ. ماھىيەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا مەزھەپچىلىك يوق، بىراق ئەمەلىي قېيىنچىلىقلارنى قولاي ۋە ئاسان يوللار ئارقىلىق ھەل قىلىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشىش ئۈچۈن فىقھىي مەدرەسە فىقھىشۇناسلىرىنىڭ ئىجتىھادلىرىغا ئەگىشىش ئىھتىياجى توغۇلغان. بۇ مەزھەپلەر مۇسۇلمانلارنىڭ ئۆز دىنىنىڭ ئەھكاملىرىنى بىلىشى ۋە بۇ ئەھكاملارنى رىئاللىققا تەتبىقلاشتىكى جىددى ئىھتىياجىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن فىقھىي مەدرەسەلەر شەكىلدە مەيدانغا كەلگەن. فىقھىغا بولغان بۇ خىل ئىھتىياج، ھەر بىر ئىنساننىڭ ھوقۇق ۋە مەسئۇلىيەتلىرىنى تونۇشى، يېڭىلىنىۋاتقان پايدىلىق نوقتىلارنى ئېنىقلىۋېلىشى ۋە جىددى ياكى يىلتىز تارتىپ كەتكەن پائىدلىق نوقتىلارنى تازىلاش ئارقىلىق كىشىلەرنىڭ ئىجتىمائىي ئالاقىلىرىنى تەرتىپكە سېلىش ئۈچۈن ھەر ۋاقىت مەۋجۇت. بۇلار توسۇپ قالغىلى بولمايدىغان رىئاللىقلار سەۋەپ بولغان ئىجتىھادى مەزھەپلەر بولۇپ، ئۇلارنى مۇئەييەن دائىرىدىكى نەسەلەر ئارقىلىق توراقلاشتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس. بۇلار يېڭىدىن پەيدا بولغان ھەر قانداق بىر ئىشقا شەرىئىي يىشىم مەيدانغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن ئوتتۇرىغا چىققان.

تۇنجى فىقھىي مەدرەسە ساھابىلەر (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) دەۋرىدە مەدىنە مۇنەۋۋەرەدە مەيدانغا كەلگەن ئىدى. چىقارغان ئەھكاملىرى كېيىنكىلەرگىچە يىتىپ كەلگەنلەرنىڭ مەشھۇرلىرى ئۆمەر، ئەلى، ئىبنى مەسئۇد، ئائىشە، زەيد ئىبنى سابىت، ئىبنى ئۆمەر ۋە ئىبنى ئابباس قاتارلىق يەتتە كىشىدىن ئىبارەت.

ئۇنىڭدىن كېيىن تۈرلۈك شەھەرلەردە، ئەشۇ يەتتە كىشى (ئاللاھ ئۇلاردىن رازى بولسۇن) نىڭ فىقھىي چۈشەنچىسى ئاساسىدا ئۆزلىرىنىڭ بايرىقىنى تىكلەگەن فىقھىي مەدرەسەلەر مەيدانغا كەلدى. مەدىنەلىكلەر ئۈچۈن ئىبنى ئۆمەر، زەيد ۋە ئۇلارنىڭ سەپداشلىرىنىڭ، كۆپ ساندىكى مەككىلىكلەر ئۈچۈن ئىبنى ئابباسنىڭ، ئىراقلىقلارنىڭ كۆپىنچىسى ئۈچۈن ئۆمەر ئىبنى خەتتاب تەرىپىدىن ئىراققا ئوقۇتقۇچىلىققا ئەۋەتىلگەن ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ بايرىقى تىكلەندى. ئەلەمە ئىبنى مەسئۇد، ئەبۇ ھەنىئەنىڭ شەيخى ھەماد ئىبنى ئەبۇ سۇلەيماننىڭ ئۇستازى ئىبراھىم ئەننەخەئىيلار ئابدۇللاھ ئىبنى مەسئۇدنىڭ شاگىرتلىرىدىن ئىدى.

شۇنداق قىلىپ، گويى مەدىنەدە تۇرۇپ قالغان ساھابىلەرنىڭ ئەلىمى ماللىقا ئولاشقاندا، ئىبنى مەسئۇدنىڭ ئەلىمى ئەبۇ ھەنىئەگە ئولاشقان. ئەمما شافىئىي دەسلەپتە ماللىقا ئوقۇغان ۋە ئۇنىڭ «الموطأ» ناملىق كىتابىنى تىخشىغان، كېيىن ئەبۇ ھەنىئەنىڭ شاگىرتى مۇھەممەد ئىبنى ئەلھەسەننىڭ يېنىدا بىر مەزگىل تۇرغان ۋە ئەبۇ ھەنىئەنىڭ كىتابلىرىنى ئۆگەنگەن. ئىمام ئەھمەد ئىبنى ھەنبەل ھەدىس،

فقھىي ئىلىملىرىنى شافىئىدا ئوقۇغاندىن كېيىن، يەمەن، كۇفە، بەسرە، ئەرەب يېرىم ئارىلى، مەككە، مەدىنە ۋە شام قاتارلىق جايلارنى كەزگەن ۋە بۇ يەرلەردىكى مەشھۇر ئىماملارنىڭ ئىيتقانلىرىنى رىۋايەت قىلغان.

ھىجرىيە بىرىنچى ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن تاكى تۆتىنچى ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە ئىجتىھادنىڭ ئالتۇن دەۋرى ھېسابلىناتتى. بۇ مەزگىلدە ئىسلام دۇنياسى ئۇپۇقىدا ئون ئۈچ دانە مۇجتەھىد پارلىدى، مەزھەپلىرى خاتىرلىنىپ، كۆز قاراشلىرى تەقلىد قىلىندى. ئۇلار: مەككىدە سۇفىيان ئىبنى ئۇيەينە، مەدىنەدە مالىك ئىبنى ئەنەس، بەسرەدە ھەسەن ئەلبەسررى، كۇفەدە ئەبۇ ھەنىفە ۋە سۇفىيان ئەسسەۋرىي، شامدا ئەۋزائىي، مىسىردا شافىئىي ۋە ئەللەيس ئىبنى سەئىد، باغداتتا داۋۇد ئەززاھىرىي، ئىبنى جەرىر ئەتتابەرىي، ئەبۇ سەۋۋر ۋە ئەھمەد ۋە نىسايۇردا ئىسھاق ئىبنى راھەۋەيھ... لەردىن ئىبارەت ئىدى. بىراق بۇ مەزھەپلەرنىڭ كۆپىنچىسى ئەگەشكۈچىلىرىنىڭ تۈگەپ كېتىشى سەۋەبىدىن پەقەت كىتابلاردىلا قېلىپ قالدى. بۇلاردىن باشقا ھەممىسىنى جوغلىغاندا ئالىملارنىڭ فقھىي مەزھەپلىرى يىگىرمىگە يىتەتتى، بىراق ئۇ فقھىي ئالىملىرىنىڭ شاگىرتلىرى ئىماملىرىنىڭ فقھىلىرىنى توپلىمىدى، ئۇنىڭغا ئەمەل قىلمىدى. ئۇلارمۇ مەرتەۋە جەھەتتە مەشھۇر تۆت مەزھەپنىڭ فقھىي ئالىملىرىدىن قېلىشمايتتى. ئىمام شافىئىي ئەللەيس ئىبنى سەئىدنىڭ مەرتەۋىسىنىڭ يۇقىرىلىقىنى ئىزاھلاپ مۇنداق دەيدۇ: " ئەللەيس فقھىدا مالىكتىن ياخشى ئىدى، بىراق ھىمايىچىلىرى ئۇنىڭغا ئەمەل قىلمىدى "

بۈگۈنكى كۈنگىچە دەۋاملىشىپ كىلىۋاتقان تۆت مەشھۇر مەزھەپ ئەھلى سۈننەتكە، جەئفەرىي مەزھىبى شىئەلەرگە ئائىتتۇر.

بۇ مەزھەپلەر بىر - بىرى بىلەن نېمە ئۈچۈن ئىختىلاپلىشىدۇ؟ دەيدىغان بىر سوئال توغۇلىشى مۇمكىن. فقھىشۇناسلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى تالاش - تارتىشنىڭ سەۋەبىنى ئالىملار بايان قىلىپ ئۆتكەن. بۇ ساھەدىكى ئەڭ مەشھۇر كىتابلارنىڭ بىرى شەيخۇل ئىسلام ئىبنى تەيمىييە (ئاللاھ ئۇنىڭغا رەھمەت قىلسۇن!) نىڭ «مەشھۇر ئۆلىمالارنى ئەيىپلىمەسلىك توغرىسىدا» ناملىق كىتابى بولۇپ، ئۇ مۇنداق دەيدۇ: «مۇسۇلمانلارنىڭ ئاللاھ ۋە ئۇنىڭ رەسۇلىغا دوستلۇق ئەھدىسى بەرگەندىن كېيىن، قۇرئان كەرىمدە تىلغا ئېلىنغاندەك مۆمىنلەرگە، بولۇپمۇ پەيغەمبەرلەرنىڭ ۋارىسلىرى ھېسابلىنىدىغان ئۆلىمالارغا ئەھدە بىرىشى ۋاجىب... شۇنى بىلسۇنلەركى، ئۈممەتنىڭ نەزىرىدە ئومۇمىي جەھەتتىن قوبۇل قىلارلىق دەرىجىدىكى بىر ئىمامنىڭ مەيلى كىچىك، مەيلى چوڭ بىر ئىشتا ئاللاھنىڭ رەسۇلىغا مۇخالىپ بىر نەرسىگە تايىنىدىغىنى يوق، ئۇلارنىڭ ھەممىسى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامغا ئەگىشىشنىڭ ۋاجىبلىقىدا ئويۇل تاشتەك بىرلىككە كەلگەن، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامدىن باشقا ھەر بىر كىشىنىڭ توغرا - خاتا سۆزلىرى بولىدۇ. بىراق ئۇلارنىڭ بىرىنىڭ سۆزىگە قارشى بىر سەھىھ پاكىت مەۋجۇت بولسا، ئۇلارنىڭ سۆزلىرىنى قوبۇل قىلماسلىق لازىم. "

بۇلاردىن كېيىن، فىقھىي ئىماملىرىنىڭ ئىخلاسمەن مۇجتەھىدلەر ئىكەنلىكى، بىدئەتچىلەر ئەمەسلىكىنى، مۇجتەھىدىنىڭ توغرا قىلغان بولسا ئىككى ئەجرگە، خاتا قىلغان بولسا بىر ئەجرگە ئېرىشىدىغانلىقىنى بايان قىلىپ ئۆتدۇ.

دېمەك، شاخچە مەسىلىلەردە ئىختىلاپنىڭ مەيدانغا كىلىشىنىڭ ساقلانغىلى بولمايدىغان تەبىئىي ئىش ئىكەنلىكى، ساھابىلەرنىڭمۇ ئۆز - ئارا ئىختىلاپ قىلىشقانلىقىنى بىلدۈرۈپ چۈشەندۈرۈپ بېرىپتۇ. چۈنكى بەزى ئىشلار بار ئۇ ھەقتە كۆرسەتمىلىكى ۋە توغرىلىقى كەسكىن بولغان، چۈشەنچىدە ئىختىلاپ قىلىش ئىمكانى يوق... ئەمما بەزى دەلىللەر باركى، چۈشەنچىدە ئىختىلاپ يۈز بىرىش ئېھتىماللىقى يوقىرى...

مۇسۇلمانلار تۆت ئىمامنىڭ بىرىگىمۇ ئۇنىڭ ئۆزىنى دەپ ئەگەشمەيدۇ، ئەگەر ئۇلارنىڭ بىرى ئاللاھنىڭ كىتابى ياكى پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتىدە بولمىغان بىر ئىشنى ئوتتۇرىغا قويسا قوبۇل قىلىنمايدۇ؛ چۈنكى ئۇلار خاتالاشمايدىغان ئىنسانلار ئەمەس. دەلىل پەقەت ئاللاھنىڭ ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۆزىدىن ئىبارەتتۇر.

ئۆلىمالار تەقلىدچىلىكتە ئەڭ ۋايىغا يەتكەن ئەسىرلەردىمۇ سەھىھ ھەدىسكە ئەمەل قىلىشنى ئىلگىرى سۈرىدۇ. ھەنەفىي مەزھىپىدىكى پەتىۋانىڭ ئاساسى تۆۋرۈكى ھېسابلىنىدىغان «چاشىھ ابن ئابدىن» (ئىبنى ئابدىننىڭ ھاشىيەسى) ناملىق كىتابنىڭ بېشىدا، "ھەنەفىي مەزھىپىدىكى بىر كىشىگە مەزھىپىگە توغرا كەلمەيدىغان بىر سەھىھ ھەدىس يولۇقسا، ھەدىسكە ئەمەل قىلسۇن؛ چۈنكى ئۇ ئاساستۇر" دەيدىغان بىر ئاگاھلاندىرۇش بار.

بىز بۈگۈن مۇبالىغە بىلەن پەرۋاسزلىق ئارىسىدا قېلىۋاتىمىز؛ بىر تەرەپتە، ھەر بىر مۇسۇلمان تۆت مەزھەپتىن بىرىنى تۇتۇپ مېڭىشى، ئۇنىڭ سىرتىغا چىقماستىن ۋاجىب، دەيدىغانلار بار. بۇ پاكىت تەلەپ قىلمايدىغان ئىجابىي سۆز. يەنە بىر تەرەپتە، ئالىمدىنمۇ - ناداندىنمۇ، ئوقۇغان - ئوقۇمىغان ھەر بىر مۇسۇلماننىڭ قۇرئان ۋە سۈننەتتىن بىۋاسىتە ھۆكۈم قۇبۇل قىلىشنى تەلەپ قىلغىلى ئازلا قالدۇ. گەرچە بۇ خىل ئۇسۇل توغرا بولسىمۇ، ھەر بىر ئىنسان ئۇنداق قىلىشقا قادىر ئەمەس؛ چۈنكى، ئىجتىھادنىڭ ئاۋام خەلق بىلىپ بولالمايدىغان نۇرغۇن شەرتلىرى بار.

تۆت مەزھەپ ئىچىدىن مۇئەييەن بىر مەزھەپكە ئەگىشىش، ئۇ مەزھەپنىڭ قاراشلىرىغا زىت يۈنۈلۈشتىكى ساغلام نەسىلەر بار يەردىمۇ مەزھەپنىڭ تېشىغا چىقماستىن سېپى ئۆزىدىن مۇتەئەسسىپلىكتۇر. ئەپسۇسلىنارلىقى شۇكى، مەزھەپ مۇتەئەسسىپلىكى بىر قىسىم ئىسلامىي دەۋرلەردە بۆلۈنۈش، چېچىلاڭغۇلۇق ۋە مەزھەپلەرگە ئەگەشكەنلەر ئارىسىدىكى نىزالارغا ئېلىپ باردى. ئاللاھقا شۈكۈر، يېقىنقى ئەسىرلەردە قىزىتمىسى بىر ئاز چۈشكەندەك بولسىمۇ، يەنىلا بىر قىسىم سەلبىي ئەھۋاللار - بولۇپمۇ ئەرەب بولمىغان ئەللەردە - روشەن مەۋجۇت بولۇپ، مۇسۇلمانلار ئارىسىدىكى تالاش - تارتىشنىڭ دائىرىسىنى كېڭەيتىش پائالىيىتىنى دەۋاملاشتۇرىۋاتىدۇ. شەكسىزكى، بۇنى سەۋەبى ئىسلام دىنىنىڭ روھىنى، شەرىئەتنىڭ مەقسەت - مۇددىئالىرىنى، ساغلام، توغرا بولغان سۈننەتنى، ئوقۇش ۋە چۈشەنچە جەھەتتە ئومۇمىي مۇسۇلمانلار ۋە ئالىملارنى كۆپەيتىدىغان ئەرەب تىلىنى

بىلمەسلىكتىن ئىبارەتتۇر. يەنە مەزھەپ مۇتەئەسسىپلىكى بۈگۈنكى دەۋر مۇسۇلمانلىرىنىڭ كۆپ سانلىقىغا سۇلتان بولۇۋالغان مەدەنىيەت قالاڭلىقىنىڭ بىر خىل ئىپادىسى.

بارلىق مۇسۇلمانلار ئورتاقلىشىدىغان ئارزۇيىمىز: تۇنجى بولۇپ مۇسۇلمانلارنىڭ سۆزىنىڭ بىدئەت ۋە ئازغۇنلۇقتىن يىراق ھالدىكى ساغلام ئەقىدە ئاساسىدا بىرلىككە كىلىشى، مۇسۇلمانلارنىڭ تۇتقان يولىنىڭ سەھىھ سۈننەتنى يىتەكچى قىلغان ھالدا بىر ئارىغا كىلىشى، فىقھىي مەزھەپلەرنىڭ بۆلۈنۈشىنىڭ سەۋەبى بولۇپ قالماستىن... ئۆزلىرىنىڭ تۈزۈملىرى، دەستۇرلىرى ۋە قانۇنلىرىنى ئاللاھنىڭ كىتابى ۋە پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامنىڭ سۈننىتى بويىچە ئورۇنلاشتۇرۇشتا، ئوزۇن زامانلار مابەينىدە توپلانغان غايەت زور فىقھىي مىراسلىرىدىن ئىبارەت بۇ بۈيۈك خەزىنىدىن پايدىلىنىشىدىن ئىبارەتتۇر.

بىز دۇنيا ئىسلام ياشلىرى ئىتتىپاقى بولۇش سۈپىتىمىز بىلەن گەرچە بۇ ئېنىسكلوپېدىيىدە فىقھىي مەزھەپلەرنىڭ بۈگۈنكى ۋە ئۆتمۈشىگە ئائىت تارىخىي ۋە قەلەرنى تەسۋىرلەپ ئۆتكەن بولساقمۇ، ئالدىنقى قاتاردىكى مۇسۇلمان ئالىملىرىنىڭ، فىقھىي مەزھەپلەردىكى ئەڭ ئەۋزەل نوقتىلارنى بۈگۈنكى دەۋر مۇسۇلمانلىرىغا ماس كىلىدىغان شەكىلدە توپلاپ چىقىشىنى، ئۇلارنىڭ ئىھتىياجلىرىنى قاندۇرۇشىنى، ئىنسانىيەت ئۈچۈن چىقىرىلغان ھەقىقىي ياخشى ئۈمىدەت بولۇشى ئۈچۈن بارلىق ئىسلام ئۈمىدەتلىرىنىڭ ئەقىدە، پىكىر، فىقھىي ۋە ئەخلاقىي جەھەتتىكى بىرلىكىنى ئەمەلگە ئاشۇرالايدىغان، نۇرغۇن مۇسۇلمانلارنىڭ قەلبىنى يارا قىلىپ كىلىۋاتقان چېچىلاڭغۇلۇق، تالاش - تارتىش ۋە ئىسلام ئۈمىتىنىڭ ئاساسىنى ئاجىزلاشتۇرىدىغان ئامىللارنىڭ يوق بولۇشى ئۈچۈن ھەممە تەرەپنى ئۆز ئىچىگە ئالغان، مۇسۇلمانلارنىڭ ئەگىشىپ مېڭىشىغا لايىق ساغلام ئىسلامىي يۈنۈلۈشتىكى مۇكەممەل بىر مېتودنى رۇياپقا چىقىرىشىنى ئۈمىد قىلىمىز.

بىز بۇ تۆت فىقھىي مەزھەپنى تارىخى تەرتىۋى بويىچە ئوتتۇرىغا قويىمىز ۋە ئۇنىڭغا جەئفەرىي مەزھىپىدىن ئىبارەت سۈننى بولمىغان بىر مەزھەپنى ئىلاۋە قىلىپ ئۆتىمىز. ئۇنىڭدىن كېيىن، ئىسلام دۇنياسىدا كۈچلۈك تەسىرى بولغان ئىككى خىل يۈنۈلۈش بويىچە مەزھەپلەرنى خۇلاسەلەيمىز. ئۇنىڭ بىرى ئىجتىھاد ياكى مەزھەپ مۇتەئەسسىپلىكىدىن يىراق تۇرۇش، يەنە بىرى مەزھەپچىلىك ياكى مۇئەييەن مەزھەپكە ئەگىشىشنىڭ ۋاجىبلىقى.